

נחל זהר

פירושים וחיידושים בספר הזהר הקדוש
על סדר פרשת השבוע

על פי ההקדמות אשר בספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן מברסלב זצוק"ל

בזהר דא יפקון ביה מן גלותא ברחמים

להבין דרך הלימוד ומטרת עלון זה נא עיין בהקדמה בגב העלון

תרגום ללשון הקודש

זהר הקדוש - תיקוני זהר

תיקון ע

תיקון ע דף קכו:

עיינים,בהם ואתה תחזה מכל העם, אנשי חיל בגוון לבן,
יראי אלוקים בגוון אדום, אנשי אמת בגוון ירוק, שונאי
בצע בבית עין אשר היא שחורה, וזה סוד שבת, ש'
שלוש ענפים שלוש גוונים של העין, כ"ת שבת זו בת
עין, עליהם נאמר ושמרו בני ישראל את השבת, והרי
העמידו שהן שתי שבתות, אמא עליונה בשלוש דרגות,
ואמא תחתונה בשלוש דרגות, עמוד האמצעי כלול שש
צדדים אשר הם שש דרגות, עינים שמסתכלות דרך
ירשה כלובן, הם אותם עינים של רחמים, ובהם השכינה
היא יפה כלבנה שאין בה פגם, ונאמר בה המך יפה רעתי
בנך יפה עיניך יונים..

עייניו, בהון ואתה תחזה מכל העם, אנשי חיל בגוון
חורר יראי אלהים בגוון סומק, אנשי אמת בגוון ירוק,
שונאי בצע בבת עין דאיהי אויבמא, ודא רזא דשבת,
ש תלת ענפי תלת גוונים דעינא, כ"ת דשבת דא בת
עין, ועלייהו אתמר (שמות לא טז) ושמרו בני ישראל
את השבת וגומר, והא אויבמיהו דאינון תריין שבתות,
אימא עלאה בתלת דרגין, ואימא תתאה בתלת דרגין,
עמודא דאמצעייתא כליל שית סטריין דאינון שית דרגין,
עייניו דמסתכלין בארץ מוישר בתוורו, אליון אינון
עייניו דרחימו, ובחון שכינתא איהי יפה כלבנה דלית
בה פגמיה, דאתמר בה (שיר א טו) הנף יפה רעיתי הנף
יפה עיניך יונים.

ואית עייניו דהחוא חיוא איהו פרוף בהון, נחש תקדמוני,
ולאו מסתכלין בארץ מוישר, בכל מה דאסתכל אתלמיא.

ויש עינים שאותו נחש הוא כרוך בהם, נחש הקדמוני,
ולא מסתכלות בדרך ישרה, ובכל מה שמסתכל מתקלל.

ליקוטי מוהר"ן

ובו מביא מעט ממאמר הזהר על הפרשה

סז חלק ב

(חבור התחלת התורה בסופה)

בראשית - לעיני כל ישראל.

פי יש ענין דמכסין על עינא, שהם רומי רבתי ורומי
ועירתא, כמובא (ברעיא מהימנא פנחס דף רנב). וזה בחינת
(קהלת יב): ושבו העבים אחר הגשם - זה מאור עינים, שהולך
אחר הבכייה, כמו שאמרו רבותינו וכוונם לברכה (שבת קנא:),
שעלידי הבכי הולך ומסתלק מאור עינים. וזה בחינת שקיעת
האור במערב, פי במזרח חמה זורחת ובמערב שוקעת, נמצא
שמערב הוא שקיעת האור. וכל זה עלידי בחינת הבכי, שעל-

ידו מסתלק מאור העינים כנ"ל, שזה בחינת שקיעת האור
כנ"ל. פי מערב - ראשיתבות: רחל מבכה על בניה (ירמיה
לא), (פמוכא בכתבי האר"י ז"ל), פי שכינה במערב (ב"ב
כה), וחסכינה בוכה ומיללת, כביכול, על ישראל, בחינת
(ירמיה לא): רחל מבכה על בניה, מאנה להנחם על בניה פי
אינון - שהיא בוכה על צרת ישראל, המפזרים בגוים ואינם
על מקומם. ועל-כן שקיעת האור במערב, פי עלידי הבכייה
מסתלק מאור עינים, שזה בחינת שקיעת האור כנ"ל. וזה
בחינת כתר מערבי, ששם השכינה בוכה ומיללת על הרבן
בית-המקדש, פי במערב שם רחל מבכה על בניה, כנ"ל. ויש
מאורי אור ומאורי אש, והם זה לעמת זה; ששפיש פה
למאורי אור, אזי נכנעין מאורי אש, וכן להפך, הם ושלום,

שֶׁשָׁנֻכְנָעִין וְנִסְתַּלְקִין מֵאֲזֵי אֶרֶץ אֱלֹהִים, חָס וְשָׁלוֹם, אֲזִי מִתְגַּבְּרִין מֵאֲזֵי אֶרֶץ אֱלֹהִים. וְזֶה בְּחִינַת חֲרָבֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, בְּחִינַת (אִיכָה א): מִמָּרוֹם שָׁלַח אֱלֹהִים בְּעֶצְמָתִי; כִּי נִתְגַּבְּרוּ מֵאֲזֵי אֶרֶץ אֱלֹהִים וְיָדִי שֹׁנְסֵתֵלְקוּ מֵאֲזֵי אֶרֶץ אֱלֹהִים: רָחַל מִבְּכֵהָ עַל בְּנֵיהָ; כִּי הַבְּכִיָּה הוּא בְּחִינַת הַסִּתְּלוּת מֵאֲזֵי אֶרֶץ אֱלֹהִים, וְאֲזִי מִתְגַּבְּרִין, חָס וְשָׁלוֹם, מֵאֲזֵי אֶרֶץ אֱלֹהִים: מִמָּרוֹם שָׁלַח אֱלֹהִים וְכוּ, כַּנִּלְכָּד:

וְזֶה בְּחִינַת הַהֶעְלָמָה, שְׁנִיתֵעֲלֵם הַיָּפִי וְהַפֶּאֶר שֶׁל כָּל הָעוֹלָם. כִּי יֵשׁ צָדִיק, שֶׁהוּא הַיָּפִי וְהַפֶּאֶר וְהַחֵן שֶׁל כָּל הָעוֹלָם בְּלוּ, בְּבְחִינַת (בְּרַאשִׁית לט): וַיְהִי יוֹסֵף יַפְהֵתָאֵר וַיִּפְחַדְמָרְאָה, בְּחִינַת (תְּהִלִּים מו): יִפְּחֵה נֹפֶה מוֹשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ. כִּי זֶה הַצָּדִיק הַיָּפִי שֶׁהוּא בְּחִינַת יוֹסֵף, הוּא הַהַדּוּר וְהַיָּפִי שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, וְכִשְׁנֵי הַיָּפִי וְהַפֶּאֶר נִתְגַּלֶּה בְּעוֹלָם, דְּהֵינּוּ בַּשָּׁנָה הַצָּדִיק, שֶׁהוּא הַיָּפִי שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, נִתְפָּרֵס וְנִתְגַּדֵּל בְּעוֹלָם, אֲזִי נִפְתָּחִין הָעֵינַיִם שֶׁל הָעוֹלָם, שֶׁכָּל מִי שֶׁנִּכְלָל בְּזֶה חֵחַן הָאֲמִתּוֹת שֶׁל זֶה הַצָּדִיק, שֶׁהוּא חֵחַן וְהַיָּפִי שֶׁל הָעוֹלָם, דְּהֵינּוּ שְׁמֵתִקְרַב אֵלָיו וְנִכְלָל בּוֹ, נִפְתָּחִין עֵינָיו וְיִכּוּל לִרְאוֹת, וְהַעֲקֵר לְהַסְתַּבֵּל עַל עֲצָמוֹ, וְכִמְבָאָר לְעִיל (בְּסוּמֵן סו), שֶׁעַל־יָדֵי שְׁמֵתִקְרַב לְצָדִיק אֲמִתִּי, שֶׁהוּא בְּחִינַת (מִשְׁלֵי י): צָדִיק יִסּוּד עוֹלָם, בְּחִינַת יִסּוּד הַפְּשׁוּט, שְׁמֵתִקְרַב נְמוֹשְׁכֵין כָּל הָאֲרַבְעָה יְסוּדוֹת, בְּבְחִינַת (בְּרַאשִׁית ב): וְנִהַר יוֹצֵא מַעְדָן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן, וּמַשֵּׁם יִפְרֵד וְהִיָּה לְאֲרַבְעָה רְאשִׁים; נִהַר יוֹצֵא מַעְדָן – זֶה בְּחִינַת: צָדִיק יִסּוּד עוֹלָם, שֶׁהוּא בְּחִינַת יִסּוּד הַפְּשׁוּט; אֲשֶׁר מַשֵּׁם יִפְרֵד וְהִיָּה לְאֲרַבְעָה רְאשִׁים – הֵינּוּ בְּחִינַת הָאֲרַבְעָה יְסוּדוֹת, שְׁנִמְשָׁכִין מִן הַצָּדִיק כַּנִּלְכָּד. וְכִשְׁמֵתִקְרַב אֵלָיו, עַל־יָדֵיהּ רְאוּי לֹא לְהַסְתַּבֵּל בְּעֶצְמוֹ עַל כָּל הַמְּדוּת, אֵיךְ הוּא אוֹחוֹ בְּהֵם. כִּי כָּל הַמְּדוּת נִמְשָׁכִין מִן הָאֲרַבְעָה יְסוּדוֹת, בִּידוּעַ, וְהָאֲרַבְעָה יְסוּדוֹת נִמְשָׁכִין מִן הַצָּדִיק כַּנִּלְכָּד, וְעַל־כֵּן בְּשִׁנְתַּגְּלַח זֶה הַצָּדִיק, שֶׁהוּא חֵחַן וְהַיָּפִי שֶׁל הָעוֹלָם, כָּל מִי שְׁמֵתִקְרַב וְנִכְלָל בְּזֶה חֵחַן הָאֲמִתּוֹת, נִפְתָּחִין עֵינָיו, וְרוֹאֵה וּמַסְתַּבֵּל עַל עֲצָמוֹ, אֵיךְ הוּא אוֹחוֹ בְּכָל הַמְּדוּת, שְׁנִמְשָׁכִין מֵאֲרַבְעָה יְסוּדוֹת, שֶׁהֵם נִמְשָׁכִין מִהַצָּדִיק כַּנִּלְכָּד, וְגַם יִכּוּל לִרְאוֹת וְלְהַסְתַּבֵּל בְּגִדְלַת הַשֵּׁם וְלְהַסְתַּבֵּל בְּעוֹלָם, עַל־יָדֵי שִׁנְתַּחוּ עֵינָיו עַל־יָדֵי הַתְּגַלּוֹת הַפֶּאֶר שֶׁל הַצָּדִיק הָאֲמִתּוֹת כַּנִּלְכָּד. כִּי כִשְׁנֵי הַצָּדִיק נִתְגַּלֶּה וְנִתְפָּרֵס בְּעוֹלָם, זֶה בְּחִינַת שֶׁם, דְּהֵינּוּ שְׁנֵי הַפְּרָסָה וְיֵשׁ לוֹ שֵׁם בְּעוֹלָם, וְכֵתוּב זֶה הַשֵּׁם שֶׁל הַצָּדִיק הָאֲמִתּוֹת מְלֻבֶשׁ וּמְשֻׁתָּף שְׁמוֹ וְיִתְבַּרַךְ, כִּי שְׁמוֹ מְשֻׁתָּף בְּשִׁמְנוֹ מִשְׁתָּף וְנִתְבָּרַךְ, נִמְצָא, בְּשִׁנְתַּגְּדֵל שֵׁם הַצָּדִיק, נִתְגַּדֵּל שְׁמוֹ וְיִתְבַּרַךְ, וְכָל מִי שֶׁנִּתְגַּדֵּל יוֹתֵר שֵׁם הַצָּדִיק, נִתְגַּדֵּל יוֹתֵר שְׁמוֹ וְיִתְבַּרַךְ, כִּי בְּכִיבּוֹל, כִּי שְׁמוֹ מְשֻׁתָּף בְּשִׁמְנוֹ כַּנִּלְכָּד. וְשֵׁם ה' הוּא בְּחִינַת (זְכַרְיָה יד): ה' אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד; כִּי שְׁמוֹ יִתְבַּרַךְ הוּא אֶחָדוֹת פְּשׁוּט, אֵיךְ לְמַטָּה מְשֻׁתָּלְשָׁל מִשְׁמוֹ יִתְבַּרַךְ בְּחִינַת הָאֲרַבְעָה יְסוּדוֹת, כִּי שְׁמוֹ אֶחָד יִתְבַּרַךְ – הוּא בְּחִינַת אַרְבַּע אוֹתוֹת הַשֵּׁם. וְעַל־כֵּן לְמַטָּה נְשִׁתְּלַשְׁל מִשְׁמוֹ יִתְבַּרַךְ בְּחִינַת הָאֲרַבְעָה יְסוּדוֹת. וּמִתְחַלֵּה מְשֻׁתְּלַשְׁל מֵאֲרַבְעַת אוֹתוֹת הַשֵּׁם בְּחִינַת תְּלַת גִּזְנוֹן דְּעֵינָא וְכַתּוּב עֵינַי וְאֶחָדוֹת מְשֻׁתְּלַשְׁל לְאֲרַבְעָה יְסוּדוֹת. וּמִקְדָּם מְשֻׁתְּלַשְׁל לְבְּחִינַת: צָדִיק יִסּוּד עוֹלָם, שְׁמֵתִקְרַב נְמוֹשְׁכֵין כָּל הָאֲרַבְעָה יְסוּדוֹת. וְזֶה: רְאוּ כִּי קָרָא ה' בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל (שְׁמוֹת לח) – רְאוּ דִּיקָא, כִּי עַל־יָדֵי שְׁנִיתַגְּלַח וְנִתְגַּדֵּל שֵׁם בְּצַלְאֵל, עַל־

יָדֵיהּ רְאוּ, כִּי עַל־יָדֵיהּ נִפְתָּחִין הָעֵינַיִם וְרוֹאִין כַּנִּלְכָּד. וְזֶה: כִּי קָרָא ה' בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל, הֵינּוּ, כִּי ה' הוּא בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל, כִּי שְׁמוֹ מְשֻׁתָּף בְּשִׁמְנוֹ, וְעַל־יָדֵיהּ רְאוּ כַּנִּלְכָּד. כִּי כָּח הַרְאוֹת נִמְשָׁךְ גַּם כִּי מִבְּחִינַת הַשֵּׁם, שֶׁהוּא בְּחִינַת אַרְבַּע אוֹתוֹת, שְׁמֵשׁ נִמְשָׁךְ תְּלַת גִּזְנוֹן דְּעֵינָא וְכַתּוּב עֵינַי כַּנִּלְכָּד. וְזֶה בְּחִינַת שַׁבָּת – שִׁין בַּת. שִׁין – תְּלַת גִּזְנוֹן דְּעֵינָא, בַּת עֵינַי (תְּקוּן ע) – כִּי שַׁבָּת שְׁמָא דְקַדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא (זוהר יתרו דף פח:). גַּם הַצָּדִיק הוּא בְּחִינַת שַׁבָּת, כִּמּוֹ שַׁבָּתוֹב (בְּזוּחַר נְשֵׁא דָף קמ"ד): אֲנֵת הוּא שַׁבָּת דְּבַלְחֵי יוֹמִי. וְזֶה: רְאוּ כִּי ה' נָתַן לָכֶם אֶת הַשַּׁבָּת (שְׁמוֹת טו) – רְאוּ דִּיקָא, כִּי שַׁבָּת, שֶׁהוּא שְׁמָא דְקַדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא, הוּא בְּחִינַת כָּח הַרְאוֹת, בְּחִינַת תְּלַת גִּזְנוֹן דְּעֵינָא וְכַתּוּב עֵינַי כַּנִּלְכָּד. וְעַל־כֵּן בְּכָל מְקוֹם שֶׁנִּזְכָּר בְּגִזְנוֹן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, נִזְכָּר שַׁבָּת, כִּמּוֹ שַׁבָּתוֹב (וִיקְרָא יט): אֵת שַׁבָּתֵי תִשְׁמְרוּ, וּמִקְדָּשֵי תִירְאוּ. וְכֵן בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוֹחֵר עַל מְלָאכָת הַמְּשָׁכָן, הוֹחֵר מִקְדָּם עַל שַׁבָּת, כִּי שַׁבָּת מֵאִיר לְהַבִּית־הַמִּקְדָּשׁ, כִּי הַמִּקְדָּשׁ הוּא גַּם־כֵּן בְּחִינַת עֵינַיִם, כִּמּוֹ שַׁבָּתוֹב (יְחֻזְקָל כד): גֵּאוּן עֲזָבְכֶם, מִחֲמַד עֵינֵיכֶם (עֵינַי ב"ב ד). וְשַׁבָּת הוּא בְּחִינַת הַגִּזְנוֹן הַמְּאִירִין בְּמִקְדָּשׁ, כִּי שַׁבָּת הוּא בְּחִינַת כָּח הַרְאוֹת, שֶׁהֵם תְּלַת גִּזְנוֹן דְּעֵינָא וְכַתּוּב עֵינַי, הַמְּאִירִין לְבֵית־הַמִּקְדָּשׁ שֶׁהוּא בְּחִינַת עֵינַיִם. וְזֶה בְּחִינַת מַחִין, כִּי מִתְחַלֵּה נַעֲשֶׂה מִבְּחִינַת שֵׁם ה', שֶׁהוּא אַרְבַּע אוֹתוֹת, בְּחִינַת אַרְבַּעַת מַחִין, בְּחִינַת (שְׁמוֹת ל"א): וְאָמַלְא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹקִים בְּחַכְמָה וּבִתְבוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה. חַכְמָה, תְּבוּנָה, וְדַעַת, וְכָל מְלָאכָה – זֶה בְּחִינַת אַרְבַּעַת מַחִין (כ"ש ב"ז דף יג: בְּחַדְמָה), שֶׁהֵם נַעֲשִׂין מִבְּחִינַת שֵׁם ה', כִּמּוֹ שַׁבָּתוֹב: רְאוּ כִּי קָרָא ה' בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל, וְאָמַלְא אֹתוֹ וְכוּ, בְּחַכְמָה וּבִתְבוּנָה וְכוּ, וְאֶחָדוֹת נַעֲשֶׂה בְּחִינַת תְּלַת גִּזְנוֹן דְּעֵינָא וְכַתּוּב עֵינַי, וְאֶחָדוֹת כִּי אַרְבַּעַת יְסוּדוֹת כַּנִּלְכָּד:

וּבְשִׁבְלֵי זֶה נִקְרָאִים הַצָּדִיקִים עֵינַי הַעֲדָה (בְּמַדְבַּר טו) (עֵינַי ב"ב ד). כִּי עַל־יָדֵיהּ נִפְתָּחִין הָעֵינַיִם כַּנִּלְכָּד. וְאֲזִי בְּשִׁנְתַּגְּלַח הַפֶּאֶר וְהַיָּפִי שֶׁל הַצָּדִיק הָאֲמִתּוֹת וְנִתְגַּדֵּל שְׁמוֹ, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַגִּדְלַת שְׁמוֹ וְיִתְבַּרַךְ, כִּי כִיבּוֹל, כַּנִּלְכָּד, שֶׁעַל־יָדֵיהּ נַעֲשִׂין הַמַּחִין וְכַח הַרְאוֹת, וְנִפְתָּחִין הָעֵינַיִם כַּנִּלְכָּד, אֲזִי יֵשׁ לְהַעֲלִים בְּעַל־הַבַּיִת, שֶׁהוּא מְשֻׁתָּף עַל הָעוֹלָם. וְזֶה בְּחִינַת בְּרַאשִׁית – רֹאשׁ בֵּית (ת"ז תִּיקוּן ג דף יח). רֹאשׁ זֶה בְּחִינַת מַחִין, בֵּית זֶה בְּחִינַת בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁעָקֵר קִינוֹמוֹ – עַל־יָדֵי בְּחִינַת הַמַּחִין, שֶׁהֵם בְּחִינַת תְּלַת גִּזְנוֹן דְּעֵינָא וְכַתּוּב עֵינַי, בְּחִינַת שַׁבָּת, שְׁמֵתִקְרַב לְבֵית־הַמִּקְדָּשׁ כַּנִּלְכָּד. גַּם בֵּית זֶה בְּחִינַת הַבָּתִּים שֶׁל הַתְּפִלִּין, שֶׁשֵּׁם הֵם הַמַּחִין, בְּחִינַת: וְאָמַלְא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹקִים בְּחַכְמָה וּבִתְבוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה. וְאָמַלְא דִּיקָא, בְּחִינַת הַבָּתִּים שֶׁהַמַּחִין מְמַלְאִין אוֹתָם, וְאֲזִי יֵשׁ בְּעַל־הַבַּיִת, בְּחִינַת רֹאשׁ בֵּית, שֶׁהוּא מְחַזֵּק בְּדִקְוֵי הַבַּיִת, כִּי תְקוּן הַבַּיִת־הַמִּקְדָּשׁ הוּא עַל־יָדֵי זֶה, כַּנִּלְכָּד:

אָכַל יֵשׁ, חָס וְשָׁלוֹם, הַחֶפֶד מִמֶּשׁ. בְּשִׁנְתַּפְּרָסָה, חָס וְשָׁלוֹם, מִי שְׁאִין בּוֹ שֵׁם ה' כָּלל, וְכִשְׁנֵי הַפְּרָסָה וְנִתְגַּדֵּל שְׁמוֹ שֶׁל זֶה, כִּי כִיבּוֹל, נִתְמוּעַט וְנִתְעַלֵּם שֵׁם ה', וְאֲזִי נִתְגַּדֵּל בְּעוֹלָם בְּעַלֵּי שְׁמוֹת וְקַדְרִיִים, שְׁקוּרִין "טֵאטִירִין", וְכַאֲזִי לְעוֹלָם, חָס וְשָׁלוֹם, דְּבָרִים שְׁאִין מוֹעִיל לָהֶם כִּי־אֵם שְׁמוֹת הַטְּמְאָה, חָס וְשָׁלוֹם, שֶׁכָּל זֶה הַפֶּדָה שֵׁם ה', כִּי נִתְעַלֵּם שֵׁם ה', חָס וְשָׁלוֹם. וְאֲזִי

נסתלקו ונכנעו מאורי אור, הם ושלום, שהם בחינת מאור העינים, בחינת תלת גונון דעינא וכת עין, שנמשכין משם ה' כנ"ל. וכשנכנעו מאורי אור, אזי מתגברין מאורי אש, ומזה באין שרפות בעולם, הם ושלום, עלידי שמתגברין ונתגדלין בשם אלו המפרסמים של שקר, שעלידיה נתעלם שם ה', הם ושלום, ונכנעים מאורי אור, ומתגברין מאורי אש, בחינת: מפורם שלח אש, שזה בחינת שרפת בית המקדש, שנעשו גספן עלידי הסתלקות מאורי אור, שעלי ידיה נתגברו מאורי אש כנ"ל:

וזה בחינת: ויצת אש בציון ותאכל יסודותיה (איכה ד). יסודותיה – זה בחינת ארבעה יסודות, שנמשכין מבחינת מאורי אור, מבחינת תלת גונון דעינא וכת עין, שנאכלו ונשרפו עלידי: ויצת אש בציון, עלידי ההתגברות מאורי אש כנ"ל:

והנה מה שעבר אין, כי כבר נשרף בית המקדשנו. אף בעת, שהשם יתברך מצפה לשוב אלינו ולחזור ולבנות בית מקדשנו, ראוי לנו שלא לעכב, הם ושלום, בניו בית המקדש, רק להשתדל בבנינו. עליפן מאד צריח לזהר לקום בחצות, לחיות מתאבל על חרבן בית המקדש, כי אולי בגלגול הראשון היה הוא הגורם שיחרב הבית המקדש, ואפלו אם לאו, אולי הוא מעכב עתה בניו בית המקדש, ונחשב גבי פן כאלו הוא גרם להחריבו. עליפן צריח לזהר מאד לקום בחצות, ולחיות מתאבל מאד על חרבן בית המקדש, והשם יתברך הבטיח לכל המתאבל על ציון לשום לאבלי ציון פאר תחת אפר (ישעיה ס"א). פאר תחת אפר דיקא. פאר זה בחינת המחיו, בחינת תפלו, בחינת ראש בית, בחינת בלליות הגונון, בחינת תלת גונון דעינא וכת עין, בחינת מאורי אור, בחינת שבת המאיר לבית המקדש כנ"ל. תחת אפר – אפר זה בחינת מאורי אש, (שחוא ההפך מהנ"ל), הינו שיהיו נכנעין מאורי אש, שעלידם נשרף הבית המקדש, ויתגברו מאורי אור, שהם קיום הבית המקדש כנ"ל, וזהו פאר תחת אפר, כנ"ל. נמצא, שעלידי שחוא מתאבל על הבית המקדש, עלידיה מוכניע מאורי אש, ומתגברין מאורי אור, שהם בחינת שבת כנ"ל.

וזה מתאבל – ראשיתבות: לא תבערו אש בכל מושבתים (שמות לה). כי עלידי שמתאבלו, נכנעין מאורי אש כנ"ל. וזהו: ביום השבת, כי אזי מאירין מאורי אור, שהם בחינת שבת, בחינת תלת גונון דעינא וכת עין, שהם מאירין להבית המקדש, בבחינת: את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו כנ"ל. וזה שבתוב (שמות לא): לעשות את השבת לדרתם. ואמרו הקמינו זכרונם לברכה (זוהר פנחס דף רמז: ובתי' כד): לדרתם כתיב – לשון דירה. הינו כי עלידי שבת, שחוא בחינת מאורי אור, עלידיה נעשה דירה, דהינו בחינת הבית המקדש, שקיומו עלידי שבת כנ"ל. גם דירה ממש, כי עלידי שבת, שחוא בחינת מאורי אור, עלידיה נכנעין מאורי אש, ונצולין משרפות כנ"ל. נמצא שקיום דירות ישראל הוא עלידי שבת כנ"ל:

וזהו: בראשית – ראש בית, בחינת הבעליהבית של העולם.

הינו הצדיק האמת, שהוא היפי והפאר של העולם, שהוא בחינת יוסף, בחינת (בראשית מב): יוסף הוא השליט הוא המשביר וכו', בחינת ראש בית, בחינת בעליהבית של העולם. כי עלידו קיום הבית המקדש וקיום הבתים והדירות של ישראל כנ"ל. ועלידי שנתגדל השם של זה הצדיק, שהוא בחינת ראש בית, עלידיה נפתחין העינים של ישראל כנ"ל. וזהו בראשית – לעיני כל ישראל. בראשית, הינו ראש בית, בחינת הצדיק הנ"ל, שהוא הפאר של העולם כנ"ל, עלידי נפתחין עיני כל ישראל כנ"ל:

וזה בחינת הספד על סלוק הצדיק. כי בראשית הוא הספד על נח, הינו מאמר הנ"ל על בראשית הוא הספד על סלוק הצדיק, שהוא בחינת נח. כי שם נאמר מבחינת ההעלמה, שנתעלם הפאר של ישראל, הינו שנסתלק ונתעלם הצדיק שהוא הפאר של ישראל, והנה להצדיק שנסתלק, אין לו הספד כלל במה שנעלם ונסתלק, כי אם נתעלם ונסתלק מפאן, הוא גדול ומפאר שם בעולם הבא, בחינת (בראשית ו): את האלקים התהלך נח. אכל על הדור ותום שנשארו ועל התולדות דהינו הבנים שנשארו, הוא רחמנות גדול מאד, ועליהם נאמר במקונן: אלה תולדות נח, במקונן ואומר: אלה הם התולדות והבנים של הצדיק, בחינת נח, שנסתלק, ואלה הם התולדות היתומים שנשארו:

פי דע, שכל הדרות בלם נמשכין מן הצדיק שהוא הראש, בחינת ראש בית, בחינת הבעליהבית של העולם כנ"ל, בבחינת (ישעיה מא): קורא הדרות מראש, שכל הדרות נמשכין מן הראש, דהינו הצדיק הנ"ל. ואזי פשיש זה הצדיק שהוא הראש בית, אזי יש בחינת ראש ויש בחינת בית, ואזי בלנו, דהינו כל בני הדור, בלם בחינת בני בית. אכל כשנסתלק ונתעלם זה הראש שהוא הפאר, בחינת שם ה' כנ"ל, אזי מתגברין, הם ושלום, שמות הטמאה של החיצונים, שזה בחינת המפרסמים של שקר כנ"ל, והם בחינת ראש של הסטרא אחרא, שהוא פנגד ראש הנ"ל דקדשה, בחינת ראש כל חוצות, שזהו בחינת ראש דסטרא אחרא, בחינת מפרסמים של שקר, בחינת שם הטמאה של החיצונים, הם ושלום, ואזי אין בית, ומתגלגלים בחוצות, הם ושלום. ועליפן נקרא ראש כל חוצות, כי נתעלם, הם ושלום, בחינת ראש בית, ואזי אין בית, ומתגלגלים בחוצות, הם ושלום. ועל זה נאמר: תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות, בני ציון היקרים המסלאים בפז וכו' (איכה ד). דהינו שישאל קדושים מתגלגלים, הם ושלום, בראש כל חוצות, כי נסתלק ונתעלם הראש בית, דהינו הצדיק האמת, ונתגבר, הם ושלום, ההפך, שחוא בחינת שם של הטמאה של החיצונים, בחינת ראש כל חוצות, כנ"ל:

וירמיהו הנביא היה מקונן, ומחבב דם ישראל שנשפך, והיה משתתף בצרתו, והיה רואה ישראל מולכים בקולרין, וידיהו מחדקין לאחורא, ורחיא על צואריהו, והיה משתתף עמהם, והיה מקונן על כל טפה דם של ישראל: בני ציון היקרים המסלאים בפז וכו' תשתפכנה אבני קדש וכו':

וזהו: אלה תולדות נח, הינו במקונן על התולדות שנשארו

כנ"ל. וזהו: נח איש צדיק תמים היה, הינו שהיה ונסתלק וכו' כנ"ל:

והנה כל הדרות פלם נמשכין מן הצדיק שהוא הראש, בהינתן קורא הדרות מראש כנ"ל. וזה בהינתן: אלה תולדת נח – שכל התולדות, דהינו הדרות, פלם נמשכין מן נח, שהוא בהינתן הצדיק, בהינתן הראש, בהינתן קורא הדרות מראש, כנ"ל:

ודע, שגם הדור האחרון נמשך גם כן מן הראש הנ"ל. וזה בהינתן קורא הדרות מראש, בהינתן הדור האחרון, שנמשך גם כן מהראש הנ"ל, דהינו הצדיק הנ"ל, שהוא הראש והפאר וההדור של העולם כנ"ל. והנה עקר ההדור הם ישראל, כי אפי' עלפי שגם הם ויפת הם תולדות נח, אפי' על פניו עקר ההדור הם ישראל, שבאים מבני שם. וזה בהינתן: הדור מצוה עד שלישי (כ"ק ט: וש"ע או"ח סי' תרנ"ו) – זה בהינתן שם, שהוא השלישי משלשה בני נח (ועין בסנהדרין קיא מה שדרשו על פסוק: והשלישית יותר בה – שלישי של נח, שלישי של שם), שהוא עקר ההדור והפאר כנ"ל. והוא בהינתן שם, שם דינא,

בהינתן שם הקדוש, שהוא בהינתן פאר והדור כנ"ל: (והבן היטב לקשר כל זה עם מה שמבאר לעיל במאמר בראשית, ובסימן סו, כי הכל מקשר יחד, עין שם היטב)

שיך לעיל: רחל מבכה על בניה – זה בהינתן עולמיתא שפירתא דלית לה עינין (וזה משפטים דף צה). כי רחל היתה יפת תאר ויפת מראה (בראשית כט), ועליה עקר ההולדה של הצדיק, שהוא בהינתן יוסף, שהיה יפת תאר ויפת מראה, בהינתן הפאר והיפי של העולם כנ"ל, הוא מרחל. אבל עכשו בגלות, אחר התרפון, היא בבחינת רחל מבכה על בניה, ועליה כן היא בהינתן עולמיתא שפירתא דלית לה עינין, כי מאור עינים נסתלקין עלידי הבכי כנ"ל, והבן היטב. ועלידיה מקשר היטב מאמר הנ"ל, שמתחיל לדבר מענין רחל מבכה על בניה, ואחר כך מדבר מהעלמה, שנתעלם הצדיק, שהוא הפאר והיפי, בהינתן יוסף, בהינתן: ויוסף היה יפת תאר וכו', כי הכל ענין אחד, כי עקר הולדת הצדיק, שהוא בהינתן יוסף וכו' כנ"ל, הוא מרחל וכו' כנ"ל:

פירוש נחל זהר

לכל מאמר הזהר על פי ההקדמות בליקושי מוהר"ן

על ידי שנכללים בו, על ידי שחווה בהם בעיני מוחו הקדוש, וכן עיניהם נפתחות לראות איך אוהזים במידות להשלימם, ויראי אלהים בגוון סומק, – יראי אלוקים בגוון אדום, בעלי כוח הגבורה לפסוק דין הלכות לא תעשה לעם וכן בכוח גבורתם לרחק על מנת לקרב, ולכן להמשיך תכסיסי מלחמה עצות וטובות איך להתגבר על היצר, אנשי אמת בגוון ירוק, – אנשי אמת בגוון ירוק, להם כוח התפארת, לחבר בין החסד והגבורה באיזון ויופי ללא כל פגם, להמשיך הלכות אמת לעם כל אחד לפי האמת שלו באופן שיזאיל לתיקון נשמתו באמת, עד שגם בו יתראה פאר והדר הנמשך מן הצדיק יסוד עולם, שהוא היופי של כל העולם וכל העם, שונאי בצע כבת עין שהיא שחורה, שאין לה מאורי אור משל עצמה אלא מה שמקבלת השפעת הד' מוחין דרך החג"ת לתוכה בצמצום והיא שחורה מצד מיעוט האור אך נאווה ויפה ומהודרת בשעה שמקבלת בתוכה פאר מוח הצדיק, דהינו כשנתגלה בעולם העשיה בהינתן מלכות וחיצוניות, אור יופי דעת ומידות טובות של הצדיק יסוד עולם המגלה בפניו תורתו מידותיו ומעשיו את פאר שם השם המשותף בשמו, וממנו נמשכים לשונאי הבעה ההלכות למעשה לפי החג"ת מתוך כוחם להיות אנשי חייל יראי אלוקים אנשי אמת, ושנאת הבעה יש לומר הוא מה שונאים חיצוניות הגוונים של הממון הגשמי שיש בכוחו גוונים לפעול כל אחד כרצונו על ידי הממון,

עיניו, בהון ואתה תחזה מכל העם, – שתי עניים שלך משה, שבהם תלת גוונים וכת עין הנמשכים מד' מוחין שלך, כי משה הוא בדעת הכולל כל הד' מוחין, שעל ידי זה יכול לראות, והוא גם בהינתן צדיק יסוד עולם, יסוד הפשוט הכולל כל הד' יסודות הנמשכים מתלת גוונים דעינא וכת עין, הנמשכים מד' מוחין, שעל ידי כל זה כוח הראיה של משה לראות אלו האוהזים במידותיו השלמות כל אחד לפי שורש נשמתו כפי שיבואר לקמן שעל ידי זה בוחר בהם להיות תחתיו שרים ואלו עיני משה בהינתן עיני ראש העדה הם מאירים לבית המקדש הנקראים עינים כי על ידי השרים המבררים ההלכות הישירות והיפות לעם על ידי זה נמשך היופי ותפארת המידות לכל העם כמעשים טובים עד שזוכים לבנין בית המקדש שלישי הכולל שתי העינים יחדיו. לכן באלו העינים ואתה תחזה מכל העם, לא אמר מן העם אלא מכל העם, לרמוז על אלו השרים, אשר לכולם יסוד שמירת הברית הנקרא כל כידוע, שיש להם גם אחיזה ביסוד הפשוט כמשה ויוסף, שעל ידי זה כל אחד זוכה כפי שורש נשמתו כנ"ל לגוון המיוחד שבו, אך כמובן שכל אחד מהם אוהז ביופי יתר המידות והם, אנשי חיל בגוון חור – אנשי חיל בגוון לבן הרומז על מעשי חסד שלהם, והלכות של קום עשה, שממשיכים לעם, שאלו השרים מקבלים החסד במידה נכונה ומהודרת מהצדיק

שזה הממון הוא בצע, כי בוצע ומפריד היסודות משם ה' שהוא שורש ג' גוונין וכת עין ושורש הד' יסודות שמהם אשר עיקרם החסד והגבורה, שהם אורות פנימיים מאת ה' יתברך שמהם נמשך הכסף והזהב, שהוא היצוניות שהם יונקת רומי, והנופל לבצע הממון בוצע ומפריד כנ"ל הכסף והזהב משורשם הקדוש והעליון והפנימי, ואלו הצדיקים שונאי הבצע והיצוניות כוח הממון זוכים דייקא על ידי זה לחזות במלכות עשייה בכל היופי והחן החיצוני את יופי פנימיות התורה ורזיה. **וְדָא רְזָא דְשַׁבְּתָא, ש תְּלַת עֲנָפֵי תְּלַת גְּוֹנִין דְּעֵינְא, פִּי'ת דְּשַׁבְּתָא דָּא בַת עֵין,**— וזה סוד פנימיות אור השבת הנרמז באותיות שם המילה שבת, **ש' שלושה ענפיה הן אותיות ו' שבה,** המה **שלושה גוונים של העין,** חג"ת כנ"ל ובעיקר מוחין ועיני הצדיק כנ"ל שמהם נמשכים מידות הצדיקים אשר תחתיו שרי האלפים והמאות והעשרות, לגוניהם אנשי חיל יראי אלוקים אנשי אמת אשר בבית המקדש היו אלו הסנהדרין, **בת של אותיות המילה שבת זו בת עין** השחורה ונאוה ויפת תואר כנ"ל שכל ידי אלו הג' גוונין וכת עין הנמשכים מד' מוחין שעל ידי המוחין עיקר הראיה להבדיל בן פרטי הבריאה וכן לבחרם ולהבינם בדעתו לפי רצון ה' מה התכלית של כל דבר ונשמה בעולם ואיך ראוי להיות שיעור המידות של כל דבר בעולם, שכל זה מקבלים מהצדיק בעת שנתפרסם בעולם, וכל זה כוח הראות מקבלים בשבת, בחינת ראו כי ה' נתן לכם את השבת, **וְעֲלִיָּהּוּ אֲתָמַר (שמות לא טז) וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת וְגוֹמַר,**— ועל אלו העיניים הנפתחות והראות באמת כפי דעת הצדיק, הם אלו העיניים של השרים, שמהם נמשך הדעת לעם מה שקיבלו ממושה, הם עיני העדה מאורי האור צדיקי האמת שבדור, שמהם כל אור השבת, עליהם נאמר **ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדורותם ברית עולם,** כי עם ישראל צריכים להתקרב לצדיקים האמתיים מאורי האור ולפרסמם בעולם כי על ידם כוח שמירת השבת, לשמור מאורי האור של שבת במידה ללא שבירת כלים בחינת מאורי האש, ועיקר לעשות את השבת, שמאירים ומגלים אור השבת בעולם העשייה, בחינת מה נתפרסם שם הצדיק בעולם העשייה, כמעשים טובים ויפים של עם ישראל השרים למשמעתו, ועיקר שיאיר לבית המקדש ודירות ישראל בחינת לעשות את השבת לדורותם, לדירתם כמבואר בזהר (תיקון כ"ד) ובליקוטי

מוהר"ן הנ"ל, והכל כאשר לכל בכוח בצדיק יסוד עולם פאר הידור ויופי של הדור אשר לו ברית עולם והוא הראש בית קורא הידור הדורות מראש ביתו להמשיך דורות עולם.

וְהָא אֲוִקְמוּהוּ דְאֵינֵין תְּרִין שַׁבְּתוֹת,— והנה העמדנו כי יש שתי שבתות שהם בחינת עין ימין ועין שמאל המאירות לשתי בתי מקדש, **אֵימָא עֲלָאָה בְּתַלְתָּ דְרַגְיִין,**— שבת ראשונה כנגד ה' ראשונה שבשם השם המפורסם, היא אמא העליונה, עולם הבינה, אשר המאירה מאורי אור שלה בשלוש דרגות שמתחתיה שהם חסד גבורה תפארת, כי על ידי פרסום הצדיק נכללים בו השרים כנ"ל אנשי חייל יראי אלוקים אנשי אמת ונפתחים להם העיניים לראות להתבונן, בחינת בינה, להשיג גדולת הבורא איך מנהיג עולמו לפרטים ביופי וסדר נפלא למען שמו יתברך, אשר זאת התבוננות מביאה לאמונה ביושר הנהגתו בעולם העשייה אשר שם דרה השכינה בחינת רחל אפילו בגלות בסדר נסתר בחינת יפת תואר, **וְאֵימָא תְּתָאָה בְּתַלְתָּ דְרַגְיִין,**— ואמא תחתונה אשר כנגד ה' אחרונה שבשם השם המפורסם שהיא בחינת מלכות עשייה, כאשר עולה באמונת יופי ההשגחה עד לתפארת להכיר אמת יושר רחמי הנהגתו יתברך שמגלה הצדיק, אזי עולה מעל נצה הוד יסוד ומקבלת מאורי אור שקיבל התפארת מאימה עליונה כנ"ל ומאירה אותם אמא תחתונה בשלושה דרגות נה"י דהיינו שיוודעים השרים שתחת הצדיק בחינת משה בחינת יוסף, איך לתת עצות לעם המלך איך ליפות מעשיהם בפועל בדיני ההלכות לפי רזי וסודות פנימיות החכמה שמקבלים כל פרטיהם מם הבינה ביופי של תפארת המידות (מעט על פי מתוק מדבש). **עֲמוּדָא דְאֲמָצְעִיתָא פְּלִיל שִׁית סְטְרִין דְאֵינֵין שִׁית דְרַגְיִין,**— עמוד אמצעי כולל בתוכו אלו שש הדרגות והגוונין של הנהגה ומידות, מחסד ועד יסוד כנ"ל, והוא בחינת הצדיק פאר הדור שלו יופי וחן שש הדרגת האלו המשולבות יחד בסדר חן והדר, והוא המחבר דרך זה הפאר בין אמא עליונה ואמא תחתונה עין ימין ועין שמאל, ומחבר בין בית ראשון לשני, כי בית ראשון נחרב כי לא האיר עדין לבחינת המלכות, שהפנימיות של פרטי הבינה עדין לו התגלו בהידור נכון בעולם העשייה, על ידי שפגמו בג' עוונות, גילוי עריות שפיכות דמים ועבודה זרה, ובית שני גם כן על אף פארו והדרו לא

השיגו בו פנימיות החיבור שהוא בחיבור גוונין הנשמות המאירות לבית המקדש, כי עד ידי שנאה ושינוי חנם לא יכלו להתכלל יחד, ונשאר הבניין רק בפארו חיצוני עד שנחרב, וזה הצדיק המחבר בתי המקדשות למען בית הבית השלישי הנצחי יש לו עֵינֵינִי דְמִסְתַּבְּלִין בְּאַרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל בְּחִוּרוֹ, – עֵינֵינִי הַמִּסְתַּבְּלוֹת בְּאוֹרַח יִשְׂרָאֵל, בְּקוֹ אֲמִצְעֵי הַמַּחְבֵּר בֵּין הַחֶסֶד וְהַגְּבוּרָה בְּמִידָה נְכוֹנָה וִיפָה, וְהַעִיקָר הוּא הַהִסְתַּכְלוֹת שֶׁמִּסְתַּכֵּל הַצַּדִּיק פֶּאֶר בְּעוֹלָם וְכֵן נוֹתֵן כַּח לְנִכְלָלִים בּוֹ הוּא לְרֵאוֹת הַחֶסֶד שֶׁבַּהֲנֵהֲגַת ה' וְכֵן צַד הַזּוֹכֹת שֶׁבְּכָל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, בַּחֲנִינָת בַּחִוּרוֹ, בְּלִבֵּן שֶׁהוּא גוּוֹן הַחֶסֶד כִּנ"ל, אֵלֶיךָ אֵינִי עֵינֵינִי דְרַחֲמֵינוּ, – אֵלּוּ הֵם עֵינֵינִי הַמִּסְתַּכְלוֹת בְּמִידַת הַחֶסֶד לְרֵאוֹת זְכוֹת שְׁבִיִּישְׂרָאֵל, הֵם עֵינֵינִי שֶׁל רַחֲמִים, הַמְעוֹרְרִים מִידַת רַחֲמִים לְרַחֵם עַל יִשְׂרָאֵל הַמְפּוֹזְרִים בֵּין הַגּוֹיִים וְלַמְדוֹ מִמְעִשְׂיָהֶם לְהַבִּיאֵם שׁוֹב לְמִידוֹת יְפוֹת שְׁלָחָם עַל אֲדַמַּת אֶרֶץ הַקּוֹדֵשׁ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, בְּשׁוֹב ה' שִׁיבַת צִיּוֹן יִפָּה נוֹף, וְבַחֲוִין שְׁכִינָתָא אֵיחִי יִפָּה פְּלִבְנָה דְּלִית בָּהּ פְּגִימוֹ, דְּאִתְמַר בָּהּ (שִׁיר א טו) הִנֵּה יִפָּה רְעִיתִי הִנֵּה יִפָּה עֵינֵיךָ יוֹנִים. – בְּאֵלּוּ הָעֵינֵינִי שֶׁל רַחֲמִים בְּהֵם הַשְּׁכִינָה שֶׁהִיָּתָה עַד כַּה מְבַכָּה עַל בְּנֵיהּ, וְהִיָּתָה מִשְׁגַּחַת עֲלֵיהֶם בְּגִלוֹת בְּיוֹפֵי נִסְתָּר בַּחֲנִינָת שְׁחוּרָה אֲנִי, עֵתָה הִיא יִפָּה כְּלִבְנָה שְׁאִין בַּה פְּנֵם, כִּי מִתְגַּלָּה הַיּוֹפֵי וְהַפֶּאֶר שֶׁהוּא צַדִּיק הַדּוֹר הַמְגַלָּה הַיּוֹפֵי וְהַפֶּאֶר שְׁבִיִּישְׂרָאֵל, וְנִפְתַּחוֹת עֵינֵיהֶם לְרֵאוֹת בְּעוֹלָם הַשְּׁגַחַת ה' בְּסֹדֵר יִפָּה לְמַעַנּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וַיּוֹפֵי שְׁלָחָם עֲצָמָם, וְנִאֲמַר בַּה בְּשִׁכְיָה הַנְּאוּוּה, הִנֵּה יִפָּה רְעִיתִי, הַעֲלִינָה שְׁכִינָה עֲלִיוֹנָה הִיא הַבֵּינָה כִּנ"ל שְׁמַמְנָה נִמְשַׁכַּת הַהֲנַהֲגָה הַיּוֹפֵה עַד לְעוֹלָם הָעִשְׂוִיָּה בְּגִלוֹי, הִנֵּה יִפָּה הַשְּׁכִינָה הַתְּחַתּוֹנָה כִּנ"ל הִיָּה עֵתָה בְּגִלוֹי בְּפֶרְסוֹם לְעֵינֵי כָל הָעוֹלָם, וְהִנֵּה עֵינֵיךָ הַמִּשְׁגַּחַת בְּעוֹלָם בְּגִלוֹי בְּגִאוֹלָה, בְּבִנְיֹן הַשְּׁלִישִׁי שֶׁהוּא הַחִיבּוֹר שֶׁל שְׁתֵּי הָעֵינֵינִי כִּנ"ל אֵלּוּ הֵם עֵינֵינִי שֶׁל יוֹנִים, אֵלּוּ בְּתֵי הַמִּקְדָּשׁ הַמְּפּוֹאָרִים בְּבִנְיָנָם הֵם מְקַבְּלִים מוֹחִין מְעִינֵי הָעֵדָה, הֵם הַצַּדִּיקִים שֶׁבְּדוֹר הַמֵּאִירִים לְיִשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת כְּמוֹתָם כִּיּוֹנָה תְּמָה, כְּמוֹבֵא בְּמִדְרַשׁ רַבָּה כֶּשֶׁם שֶׁנִּאֲמַר כֹּאן בְּזֹהַר וּבְדַבְּרֵי רַבִּינוּ וְזֶה לְשׁוֹן הַמִּדְרַשׁ (רֵאָה בְּעֲצָמֶךָ לְקֶשֶׁר הַדְּבָרִים) – עֵינֵיךָ יוֹנִים – עֵינֵיךָ הֵן פְּנֵהֲדָרִין שֶׁהֵם עֵינֵינִי לְעֵדָה הַדָּא הוּא דְכַתִּיב: (בְּמִדְבָר ט"ו) וְהִיָּה אִם מְעִינֵי הָעֵדָה. רַמ"ח אֲבָרִים יֵשׁ בְּאָדָם וְכּוֹלָם אֵינֶם הוֹלְכִין וְחוֹזְרִין אֵלָּא אַחַר הָעֵינֵינִי, כִּי אֵין יִשְׂרָאֵל יוֹבֵלִים לְעִשְׂוֹת דְּבַר חוּץ מִפְּנֵהֲדָרִין שְׁלָחָם. יוֹנִים מִזֶּה יוֹנָה זֶה תְּמָה. כִּי

יִשְׂרָאֵל נֵאִים בְּהִילּוּכֵן כְּשֶׁהֵן עוֹלִין לְפַעְמֵי רַגְלִים. מִזֶּה יוֹנָה זֶה מְצוּיָנָתָה. כִּי יִשְׂרָאֵל מְצוּיָנִין בְּתַגְלַחַת בְּמִילָה וְצִיּוּנִיתָה. מִזֶּה יוֹנָה זֶה צְנוּעָה. כִּי יִשְׂרָאֵל צְנוּעִים. מִזֶּה יוֹנָה זֶה פּוֹשְׁטָת צוֹאֲרָה לְשַׁחֲטָה. כִּי יִשְׂרָאֵל (תְּחִילִים מ"ד) כִּי עֲלִיךְ הוֹרַגְנוּ כָּל הַיּוֹם. מִזֶּה יוֹנָה זֶה מְכַפֶּרֶת עַל הָעוֹלָם. כִּי יִשְׂרָאֵל מְכַפְרִין עַל הָאוֹמוֹת, שְׁכָל אוֹתָן שְׁבַעִים פְּרִים שֶׁמְקַרְבִּים בַּחַג כְּנֶגֶד שְׁבַעִים אוֹמוֹת שֶׁלֹּא יִצְרָה הָעוֹלָם מִהֵן, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (שֵׁם ק"ט) תַּחַת אַהֲבַתִּי יִשְׁטַנּוּנִי וְאֲנִי תַפִּילָה. מִזֶּה יוֹנָה זֶה מְשַׁעָה שְׁמִכְרַת בֵּן זוּגָה עוֹד אֵינָה מְמוֹרָה אוֹתוֹ בְּאַחַר. כִּי יִשְׂרָאֵל מְשַׁעָה שֶׁהַכִּירוּ לְהַקְב"ה לֹא הַמִּירוּהוּ בְּאַחַר. מִזֶּה יוֹנָה זֶה נִכְנַסַת לְקַנָּה וּמְכַרַת קַנָּה וְשׁוֹבְכָה וְגוֹזְלִיָּה וְאַפְרוּחִיָּה וְחַלּוֹנוֹתִיָּה. כִּי הֵן שְׁלוֹשׁ שׁוֹרוֹת שֶׁל תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים כְּשֶׁהֵן יוֹשְׁבֵין לְפָנֵיהֶם כָּל אֶחָד וְאֶחָד מְכִיר אֶת מְקוֹמוֹ. מִזֶּה יוֹנָה זֶה אֲע"פ שֶׁאֵת נוֹטֵל גּוֹזְלִיָּה מִתְּחַתִּיה אֵין מְנַחַת שׁוֹבְכָה לְעוֹלָם. כִּי יִשְׂרָאֵל אֵף עַל פִּי שֶׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לֹא בְּטָלוּ שְׁלוֹשׁ רַגְלִים בְּשַׁנָּה. מִזֶּה יוֹנָה זֶה מְחַדְשֵׁת לֹה בְּכָל חֹדֶשׁ וְחֹדֶשׁ גֶּרֶן. כִּי יִשְׂרָאֵל מְחַדְשִׁים לְהֵם בְּכָל חֹדֶשׁ תּוֹרָה וּמִצְוֹת וּמְעִשִׂים טוֹבִים. מִזֶּה יוֹנָה זֶה מְשׁוֹגְרַת רוֹגְלִיוֹת הַרְבֵּה וְחוֹזֶרֶת לְשׁוֹבְכָה. כִּי יִשְׂרָאֵל, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (חֹשֶׁעַ י"א) יַחֲרָדוּ בְּצַפּוֹר מִמְצֻרִים זֶה דוֹר הַמִּדְבָּר. וְכִיּוֹנָה מֵאֶרֶץ אֲשׁוּר אֵלּוּ עִשְׂרַת הַשְּׁכַטִּים אֵלּוּ וְאֵלּוּ וְהוֹשְׁבֵתִים עַל בְּתֵיהֶם נֵאֵם ה'. עַכ"ל

וְאֵית עֵינֵינִי דְּתַחֲוֵא תְּחִיָּה פְּרוּךְ בְּחוּץ, נְחֵשׁ תְּקַדְמוֹנִי, וְלֹא מְסַתְּבִין בְּאַרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל, בְּכָל מִזֶּה דְּאִסְתַּבֵּל אֶתְלַמְּיָא. – וְזֶה לְעוֹמַת זֶה יֵשׁ זְמַן שֶׁל עֵינֵינִי, עֲלֵיהֶם מְכַסִּים עֲנָנִים, שֶׁהֵם רוּמֵי רַבְתֵּי וְרוּמֵי זְעִירָתָא, שְׁאוֹתוֹ נַחֵשׁ שֶׁהוּא שֶׁר שֶׁל רוּמֵי, הוּא כְּרוּךְ בְּאֵלּוּ הָעֵינֵינִי, לְהַסְתִּיר אוֹתָם, הוּא נַחֵשׁ הַקְּדָמוֹנִי, וְלֹא מְסַתְּבִים בְּעוֹלָם בְּאַחַר יִשְׂרָאֵל וִיפָה מִפְּנֵי אוֹתָם עֲנָנִים הַמְכַסִּים הַבָּאִים מִזֶּה הַנַּחֵשׁ, כִּי בְּכָל מִזֶּה שֶׁמִּסְתַּבֵּל נַעֲשֶׂה מְקוֹלָל, שְׁאִין נִמְשָׁךְ בְּרַכָּה וְאוֹר מִן הַצַּדִּיק אֵלָּא לְהַפְךָ נִמְשָׁכִים מֵאוּרֵי אֵשׁ הַמְכַלָּה בְּבַחֲנִינָת קַלְלָה. וְבַעַת שִׁיכְנַעוּ מֵאוּרֵי הָאֵשׁ עַל יְדֵי הַבְּכִיָּה שֶׁלָּנוּ בַּחֲצוֹת לַיְלָה וּבְפֶרֶט בְּיוֹם תְּשַׁעָה בָּאָב, עַל הַסְתַּלְקוֹת מֵאוּרֵי הָאוֹר וְצַדִּיקֵי הַדּוֹר הַמְּפּוֹאָרִים שֶׁמֵהֶם יוֹפֵי וּבְרַכַת הַבֵּית מִקְדָּשׁ, עַל יְדֵי זֹאת הַבְּכִיָּה תִמְשָׁךְ מִחֹדֶשׁ בְּרַכַת הַצַּדִּיק לְגִלוֹת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַשְּׁלִישִׁי מִחֹמֵד עֵינֵינוּ, לְשׁוֹם לְאַבְלֵי צִיּוֹן פֶּאֶר תַּחַת אֶפֶר בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן.

תארו לעצמכם שבקרוב יצא לאור סט חדש של **זהר הקדוש** ברסלב וימצא בכל בתי הכנסת בעולם.

**כן, גם אתה תוכל
לבאר את הזהר הקדוש על פי רבנו נחמן מברסלב.**

**הצטרף למיזם החדש-
פירוש על כל ספר הזהר על פי ליקוטי מוהר"ן**

כלל חסידי ברסלב והמקורבים לתורתו של רבינו מתאחדים בכוחות משותפים להוציא לאור ביאור על ספר הזהר על פי ההקדמות הקדושות של רבינו הקדוש בספרו ליקוטי מוהר"ן

אמנם חידוש אך בדוק ומוססה:

בחסדי שמים בזכות רבינו הקדוש והתנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זכינו להוציא לאור עד כה 39 עלונים על סדר פרשת השבוע בזהר. כל פרשה על פי תורה אחרת מתוך ליקוטי מוהר"ן, וכן ביאור על תחילת אדרא זוטא על פי תורה ס"ו, ביאור על ה' פרקים בספרא דצניעותא על פי ה' תורות בליקוטי מוהר"ן, ביאור על כמה תיקונים מתיקוני הזהר וכן על הקדמות הזהר (בהסכמת הרב קרמר והרב שעכטער שליט"א) וזו היא הוכחה ברורה בדוקה ומוססה לאמיתות השיטה כי זה הוא מפתח חדש לגילויים נפלאים בזהר על פי רבנו.

פרטי יצירת קשר למצטרף לכתיבת הביאור • לקבלת העלון על זהר פרשת השבוע • לתרומות:
מכון "נחל זהר" טל: 0548473259 nahalzohar@gmail.com

עלון זה מטרתו לעודד את הציבור לגלות ולחדש בהבנת מאמרי זוהר, על פי תורותיו של רבנו הקדוש, אשר המה הקדמות עמוקות לכל חלקי התורה ובפרט ללימוד זוהר, כפי המובא בדבריו: "אמר התורה שלי היא כולה הקדמות" (שיחות הר"ן קצ"ט). והוא בעיקר לפי הכלל החמישי לדרך לימוד ליקומי מוהר"ן המובא בספר ביאור הליקוטאים להרב רבי אברהם בן רבי נחמן וצוק"ל. וזה לשונו "...הוא כל מקרא או מאמר חז"ל, שמזכיר קצת מאתו לאיזה ענין, פורב בוונתו על כל הענין ונכנס ונתבאר כל המקרא והמאמר חז"ל בזה הענין". עכ"ל. כלומר שכללי התורה וההקדמות שמביא רבינו הקדוש בתורתו המה מפרשים את כל המאמר שמביא בדבריו רק את חלקו בספריו. והבא לעיין בתורתו ובוהר, יראה בעיניו ממש איך כל כללי תורתו נמצאים בכל מאמר זוהר והוא פלאי. ויש להבין קצת הענין בפרטות כי ידוע אשר נשמת רבנו הקדוש ונשמת רשב"י אחת המה, כמובא רמז לכך בספר כוכבי אור, כי גימטריה נחמן בן שמחה וכן גימטריה שמעון בן יוחאי חושבן דין כחושבן דיון. לכן נרמזו אור חכמתם הגדול בשם העלון נחל זהר, שהרי נחל הוא על שם הנחל נובע מקור חכמה המאיר ומגלה זהר רשב"י הנסתר, שהוא אור זוהר הקדוש. נא ונא ראו בעצמכם לחדש בדרך לימוד זה להוציא עצות למעשה ולהתחזקות בעבודת ה' ויתקיים בנו מאמר זוהר: **כהאי חיבורא דילך דאיהו ספר זוהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי. במהרה בימינו אמן.**

עצות על פי הלימוד

- א. על ידי שנתפרסם שם הצדיק ונפתחים עיני הנכללים בו, יכולים הם לזכות לחיות אנשי חיל יראי אלוקים אנשי אמת שונאי בצע.
- ב. על ידי בכייה בהצות מכניע הנחש הקדמוני.
- ג. לשמירת שבת זוכה על ידי שמירת שם הצדיקים הנקראים עיני העדה, לפרסם שמם בעולם באופן נאה.

תפילה על פי הלימוד

נתערבב ונתבלבל העולם עתה מאד מאד בלי שעור וערה. כי כל הצדיקים האמתיים פארי הדורות נסתלקו בימינו בעונותינו הרבים, אשר אתה לבד ידעת גדל עצם מעלתם ותקפם וקדושתם, אשר שמך משתף בשמם, וכל מה שנגדל שמם ביותר נגדל שמך ביותר, ובעונותינו הרבים נסתלקו קדם הזמן, אזי מה היה לנו בדורות האלה. ומגדל עכירת דעתנו אין מי שידע פאב צרה וצוקה הזאת, עד היכן הדבר מגיע, עד היכן שלמה המכה הגדולה הזאת, מפות מפלאות פאלו, הפלא ופלא, מכה אשר לא פתובה בתורה, זו מיתת הצדיקים האמתיים אשר נסתלקו בדורותינו, בעונותינו ובחטאינו ובפשעינו. אזי, אזי ואבוי, אזי לנו מה שאבדנו בעונותינו, חבל על דאבדין ולא משתפחין. הצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי חסד נאספים באין מכין פי מפני הרעה נאסף הצדיק.

והמרות:

רבנו של עולם, רבנו של עולם, מלא רחמים, למדני איך לצעק לפניך עתה, איך לזעק על שכרי המר ותפורר עתה, איך לתלות עיני אליך עתה, איך לבלות היום בפוב אמתי עתה. היכן אכרח, היכן אנום לעזרה, מה אעשה ומה אפעל, בפמה אזכה לבלות היום בחיים אמתיים בקדשה אמתיית, בפמה אזכה להציל את נפשי מני שחת, להציל נפשי לשלל מיד דינה וזעמה, מיד ענשיה הקשים והמרים רחמנא ליצלו, ואיך להציל עצמי מחרפות ובושות ובזיונות בזה ובכא:

רבנו של עולם, רבנו של עולם, עשה למען שמך, וקדש את שמך בעבור כבוד שמך, וזכנו שיתגדל ויתקדש שמך הגדול בעולם על ידינו. מלא רחמים, אדון כל, יודע תעלומות, אתה יודע את כל המעשה אשר נעשה תחת השמש עתה בדורותינו אלה, ואיך בעונותינו הרבים,

לבין המצרים (על פי תורה פ"ז חלק ב')

רבנו של עולם, רבנו של עולם, מה שעבר עבר, פי כבר נחרב בית מקדשנו וכבר נסתלקו הצדיקים בעונותינו, ומה דתה תה, אך על דא ודאי קא בכינא, "על אלה אני בוכיה עיני עיני יורדה פים". פי בעונותי הרבים והעצומים והכבדים מאד מאד במהות וכמות ואיכות, גרמתי לעבב בנין בית המקדש, ומי יודע אולי גם בגלגול הראשון היתי גורם להחריב את בית המקדש. אזי לי על חטאי, אזי לי על עונותי, אזי לי על פשעי, אשר עשיתי בגלגול זה ובגלגולים אחרים, אזי מה עשיתי, אשר סחי ומאום כמוני גרם להחריב ולעבב בנין בית המקדש ונאלת ישראל להשיבם לארצם. אזי לי, ששהחרבתי את בית המקדש בעונותי, ושרפתי את ההיכל הקדש, והגליתי את בני ישראל לבין העמים, והארכתי את הגלות כל כך עליידי תאותי הרעות

לעילוי נשמת ג'זל מזל חיה בת סולטנה
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת יעל בת אליהו
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת מירה בת אשר
ת.נ.צ.ב.ה.

לרפואת חיה ליאורה
בת בפטריסיה

ליצירת קשר להארות ותרומות nahalzohar@gmail.com

לעילוי נשמת דבורה בת חיים
ת.נ.צ.ב.ה.